

та да чародѣйствѣва? при едно благодословно бабице, за да бае? при една безсрамна вѣщица, за да врачюва? Сичкы работы, които е измыслилъ дяволътъ? и не провождате ли въ черквѣты, та да сторатъ молитва, и молебенъ, нъ провождате на самъ на татъкъ, та да търсите вылкы, вѣрены, шептаніа дяволскы? това не е дръго, освенъ едно ꙗвно Идолослуженіе предъ Божието лице. Това не е дръго, освенъ да отстъпи нѣкой отъ Бога и да сѣ предаде на Дявола. Това не е дръго, освенъ да вѣрва нѣкой въ сърдцето си, че Дяволътъ може да направи повече отъ колкото Богъ. Нъ за това: „Тѣкъ глаголетъ Господь (тамъ е клятвата, която дава Богъ) ѿ ѿдрѣ нанъ же возшелъ еси не имаша слѣсти съ негѡ, ꙗкѡ тамъ смѣртію ѿмреши.“ Ты, който и да си, мъжъ, или жена, който, като че нѣма Бога въ Иерусалимъ, привѣгвашъ при Идола Ваала, за това чародѣйствата ти, възхвоаніата ти, вѣрени ти нѣма да ти помогнатъ никакъ; ты нѣма да станешъ отъ постелата, на която лѣжишь, ты ще ѹмрешъ. „Идкѣви человекы и чародѣи предспѣютъ на гѡршее, прельщѣюще, и прельщѣеми.“ Разволѣса и дръгъ единъ царь, Ѣзекіа, и той наистина смѣртно, говори священното Писаніе, Проводи сѣ отъ Бога Пророкъ Исаіа, да мѡ рече: царю, послѣдніатъ часъ дойде, и не ползватъ вѣкы ни лѣкарства, ни лѣкари; направи си завѣта, настани си доматъ, защото ѹмирашь, и тѣй ма проводи Богъ да ти кажи. „Во дни ѡни разволѣса Ѣзекіа царь на смѣртъ: и вниде къ немѡ Пророкъ Исаіа, и рече емѡ: тѣкъ глаголетъ Господь: заповѣждь дѡмѡ своемѡ, ѿмреши во ты, и не вѡдѣши живъ.“ д. Цар. 20, 1. Когато чѡ това, що стори Ѣзекіа? Стори като богочестивъ; той не привѣгнѡ дръгѡдѣ, освенъ къмъ Бога; обжрнѡ си лицето къмъ стѣната, помоли сѣ, расплака сѣ горко; „И ѡврати лице свое Ѣзекіа къ стѣнѣ, моли сѣ ко Гѡсподѡ, и плака сѣ плачемъ велѣимъ.“ ст. 2. И съ това ѹмилостиви Бога, който го посадиша, ѹмили го, исцѣли го, и подари мѡ дръгы петнадесетъ години животъ. „Тѣкъ глаголетъ Господь: (рече мѡ пакъ Исаіа отъ страната на Бога) ѹслышахъ молитвѡ твою, и видѣхъ слѣзы твоѡ: сѣ во исцѣлѣю тѡ, и приложѡ къ лѣтамъ твоимъ пѣтънадесѣтъ лѣтъ.“ ст. 5. Забелѣжи, Христіанине, тѡка има два цара болни Охозіа, и Ѣзекіа; волѣсть-та Охозіева не е смѣртна, смѣртна е волѣсть-та Ѣзекіева; разволѣ сѣ